

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Europeisk Civilrättslig Atlas](#) > [Europeiskt Betalningsföreläggande](#) > [Italy](#)

Europeiskt betalningsföreläggande

Italien

Italien

Med avseende på den information som medlemsstaterna enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1896/2006 ska lämna till kommissionen senast den 12 juni 2008 bifogas en tabell över förhållandet mellan de italienska bestämmelserna och EU:s bestämmelser.

Det bör påpekas att hänsyn har tagits till utomobligatoriska fordringar i enlighet med artikel 2.2 d i förordningen.

När det gäller artikel 29 b tycks det vara nödvändigt att skilja mellan de ärenden som avses i artikel 20.1 och de ärenden som avses i artikel 20.2, eftersom den första punkten avser befrielse från verkan av att en tidsfrist löper ut utan svarandens förskyllan, medan artikel 20.2 tillämpas när det är uppenbart att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt eller under andra exceptionella omständigheter, exempelvis vid uppsåt från partens sida.

I den första typen av ärenden rör den tillämpliga lagstiftningen sena överklaganden av betalningsförelägganden, som behandlas i artikel 650 i den italienska civilprocesslagen och som måste inges till samma domstol som utfärdade påminnelsen. Tillvägagångssättet i detta fall är normalt och kan tillämpas i stor utsträckning, men domstolen måste besluta om tillämpligheten hos den tidsfrist som föreskrivs i det sista underavsnittet i artikel 650 i civilprocesslagen, eftersom den rör artikel 20.1 b i förordningen.

I den andra typen av ärenden är den nuvarande lösningen en ordinarie ansökan eller, beroende på omständigheterna, en ansökan till den behöriga förstainstansdomstolen, även om domstolen måste besluta om huruvida de tillämpliga bestämmelserna härrör från italiensk rätt eller kan utläsas av förordningen.

När det gäller de kommunikationsmedel som avses i artikel 29.1 b i förordningen, jämförd med artikel 7.5, har det beslutats att endast godta papperskommunikation i detta fall, med tanke på att efterlevnad av särskilda italienska bestämmelser krävs för andra kommunikationsmedel (elektroniska) och att de berörda domstolarna måste ha "tillgång till" dessa kommunikationsmedel enligt förordningen.

HITTA BEHÖRIGA DOMSTOLAR/MYNDIGHETER

Med sökverktyget nedan kan du hitta de domstolar eller myndigheter som har behörighet - en roll - för ett visst europeiskt instrument. Vi har gjort allt vi kan för att se till att sökresultaten är korrekta, men i några få fall har det inte gått att fastställa vem som är behörig.

Artikel 29.1 a - Behöriga domstolar

Följande domstolar är behöriga att utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande:

Fredsdomare (*Giudice di Pace*) för fordringar upp till

1) 10 000 euro, för allmänna fordringar,

2) 25 000 euro för fordringar som rör ersättning för skador som orsakas av fordon och båtar, enligt de villkor som fastställs i artikel 2.2 d i i förordning (EG) nr 1896/2006.

Fredsdomare är behöriga för fordringar till alla belopp som rör relationer mellan bostadsägare eller boende när det gäller rök, avgaser, värme, buller, vibrationer eller liknande olägenheter som överskrider normala nivåer i enlighet med artikel 7.3.3 i den italienska civilprocesslagen, under de omständigheter som avses i artikel 2.2 d i i förordning (EG) nr 1896/2006.

Fredsdomaren är också behörig i ärenden som rör ränta eller tillkommande kostnader för sen betalning av pensionsförmåner eller sociala förmåner.

Den allmänna domstolen eller appellationsdomstolen som första- och sistainstansdomstol är behörig i alla andra ärenden och har exklusiv behörighet i enlighet med italiensk lagstiftning.

I ärenden som inte utesluts av artikel 2 är allmänna domstolar behöriga när det gäller i synnerhet

1) fordringar som rör jordbruksavtal (i detta fall är den allmänna domstolens särskilda jordbruksavdelningar behöriga i enlighet med artikel 9 i lag nr 29 av den 14 februari 1990),

2) fordringar som rör patent och varumärken (i detta fall är de allmänna domstolarnas särskilda företagsavdelningar behöriga i enlighet med artikel 1 och följande i lagdekret nr 168 av den 27 juni 2003 - i dess ändrade lydelse),

3) fordringar enligt sjöfartsrätten, särskilt för skador i samband med kollision mellan fartyg, skador orsakade av fartyg vid ankring eller förtöjning eller andra manövrar i hamnar och på andra stopplatser, skador orsakade genom användning av lastnings- och lossningsutrustning och godshantering i hamnar, skador som fartyg orsakar på nät och annan fiskeutrustning, avgifter och ersättning för räddningsinsatser, ersättning för utgifter och belöningar för bärgning av vrak enligt artikel 589 i sjöfartslagen,

4) ärenden och mål som rör offentliga kontrakt för arbeten, leveranser och tjänster av EU-betydelse, som ett av de företag som avses i artikel 3 i lagdekret nr 168 av den 27 juni 2003 (i dess ändrade lydelse) är part i eller då en av dessa deltar i ett konsortium eller en tillfällig grupp som kontrakten har tilldelats eller då den allmänna domstolen är behörig (i detta fall är även de allmänna domstolarnas särskilda företagsavdelningar behöriga i enlighet med artikel 3 i lagdekret nr 168 av den 27 juni 2003).

I ärenden som inte utesluts av artikel 2 i förordningen är appellationsdomstolen behörig som första- och sistainstansdomstol för fordringar som rör ersättning för skador orsakade av konkurrensbegränsande överenskommelser och missbruk av dominerande ställning (artikel 32 punkt 2 i lag nr 287 av den 10 oktober 1990).

Artikel 29.1 b - Förnyad prövning

Behörig domstol för den förnyade prövning som avses i artikel 20.1 i förordning (EG) nr 1896/2006 och tillhörande förfaranden är den domstol som utfärdade föreläggandet i enlighet med artikel 650 i den italienska civilprocesslagen.

Behörig domstol för den förnyade prövning som avses i artikel 20.2 i förordning (EG) nr 1896/2006 och tillhörande förfaranden är den allmänna domstol som är ansvarig för föreläggandet, i enlighet med allmänt tillämpliga bestämmelser.

Artikel 29.1 c - Kommunikationssätt

De kommunikationsmedel som godtas vid ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande i enlighet med förordning (EG) nr 1896/2006 är posttjänster.

Artikel 29.1 d - Godkända språk

Det språk som godtas är italienska.

■ Senaste uppdatering: 24/03/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort.

Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.